Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2013 — Stromberg Menswear v. OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Věc T-451/12) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o zrušení — Starší slovní ochranná známka Společenství STORMBERG — Vzdání se sporné ochranné známky jejím majitelem — Rozhodnutí o ukončení řízení o zrušení — Žádost o navrácení do původního stavu — Povinnost odůvodnění — Článek 58 odstavec 1, článek 76 odstavec 1, a článek 81 odstavec 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba částečně zjevně nepřípustná a částečně bez právního základu“)

(2013/C 367/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Spojené království) (zástupci: A. Tsoutsanis, advokát, a C. Tulley, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norsko) (zástupci: původně T. Mølsgaard a J. Løje advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. srpna 2012 (věc R 389/2012-4) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Stromberg Menswear Ltd a Leketoy Stormberg Inter AS.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Stromberg Menswear Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. října 2013 — Stromberg Menswear v. OHIM — Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)

(Věc T-457/12) ([1])

(„Ochranná známka Společenství — Slovní ochranná známka Společenství STORMBERG — Žaloba proti návrhu na převod ochranné známky Společenství na přihlášky národních ochranných známek — Nepřípustnost odvolání před odvolacím senátem — Žaloba zjevně postrádající jakýkoli právní základ“)

(2013/C 367/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stromberg Menswear Ltd (Leeds, Spojené království) (zástupci: A. Tsoutsanis, advokát, a C. Tulley, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Leketoy Stormberg Inter AS (Kristiansand S, Norsko) (zástupci: původně T. Mølsgaard, poté J. Løje, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 3. srpna 2012 (věc R 428/2012-4) týkajícímu se žádosti o převod ochranné známky Společenství na přihlášky národních ochranných známek, kterou podala společnost Leketoy Stormberg Inter AS.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Stromberg Menswear Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 63, 2.3.2013

Žaloba podaná dne 2. srpna 2013 — APRAM v. Evropská komise

(Věc T-403/13)

(2013/C 367/52)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: APRAM — Administração dos Portos da Região Autónoma da Madeira, SA (Funchal, Portugalsko) (zástupce: M. Gorjão Henriques, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil články 1 a 2 rozhodnutí Evropské komise C(2013) 1870 final ze dne 27. března 2013 o snížení příspěvku z Fondu soudržnosti na projekt „Rozvoj přístavní infrastruktury autonomního regionu Madeira — Přístav Caniçal", Madeira, Portugalsko;

— určil, že na projednávanou věc se nevztahuje nařízení (ES) č. 16/2003 ([1]), konkrétně jeho článek 7, z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí, porušení nařízení (ES) č. 1164/94 ([2]) nebo každopádně porušení obecných právních zásad platných v právním řádu EU;

— určil, že Evropská komise je povinna zaplatit dlužný zůstatek;

— podpůrně:

a) určil, že řízení o vrácení již zaplacených částek a právo na zadržení dosud nevyplaceného zůstatku jsou promlčená;

b) určil povinnost snížit opravu provedenou Evropskou komisí v souvislosti s možnými nesrovnalostmi, které mohou vést k nezaplacení celého zůstatku a vrácení veškerých výdajů zaplacených po 3. červnu 2003, avšak fakturovaných mezi červnem 2002 a únorem 2003;

— v každém případě uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1) **První žalobní důvod vycházející z porušení norem týkajících se způsobilosti výdajů**

Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje právní normy provádějící Smlouvu, konkrétně normy týkající se způsobilosti výdajů k financování z evropských fondů, a sice článek 11 nařízení (ES) č. 1164/94 a článek 7 nařízení (ES) č. 16/2003. V tomto ohledu je mezi účastníky řízení sporné, zda výdaje zaplacené po a během začátku období způsobilosti představují výdaje, které mohou být financovány z evropských prostředků, ačkoliv byly předmětem dřívější faktury.

2) **Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti článku 7 nařízení (ES) č. 16/2003 z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí a porušení normy vyšší právní síly**

Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je protiprávní i proto, že je založeno na nařízení (ES) č. 16/2003, které je rovněž protiprávní, jelikož nebylo přijato kolegiem Komisařů, ani na základě zmocnění, na základě písemného postupu nebo jiného zjednodušeného postupu podle jednacího řádu Evropské komise ([3]), ani není v souladu s článkem 18 tohoto jednacího řádu, a vzhledem k tomu, že Komise vykládá článek 7 nařízení (ES) č. 16/2003 v rozporu s nařízením (ES) č. 1164/94.

3) **Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady subsidiarity**

Zásada subsidiarity vyžaduje stanovení vnitrostátních norem použitelných na způsobilost výdajů, jelikož hospodářská, sociální a územní soudržnost je předmětem sdílené pravomoci Unie a členských států, a vztahuje se tedy na ni uvedená zásada. Podle žalobkyně nařízení (ES) č. 16/2003 nejenže nezmiňuje potřebu režimu, který zavádí, z hlediska zásady subsidiarity, ale nijak ji neodůvodňuje, čímž uvedenou zásadu porušuje.

4) **Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad legitimního očekávání a právní jistoty a vázanosti správních orgánů vlastními akty**

Žalobkyně tvrdí, že Evropská komise měla ustálenou správní praxe a vykládala dotčenou normu ve smyslu, který zastává APRAM.

Žalobkyně dodává, že uvedený výklad pocházel ze zdrojů oprávněných Evropskou komisí, byl sdělen Portugalské republice a ostatním členským státům a byl ustálený, takže portugalský stát mohl legitimně očekávat, že faktury obdržené před doručením úplné žádosti Evropské komisi a zaplacené po tomto doručení, jsou způsobilé. Poukazuje na to, že takový je i výklad příslušných vnitrostátních orgánů. Z tohoto důvodu APRAM nabyla legitimního očekávání, že uvedené výdaje jsou skutečně způsobilé.

Podle žalobkyně zavedení výkladu, který nyní hájí Komise, zjevně porušuje zásadu právní jistoty, když ukládá APRAM značnou finanční zátěž, jelikož tento výklad není jistý nebo předvídatelný.

5) **Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality**

Žalobkyně uvádí, že ačkoliv je pravda, že Evropská komise může v souladu s článkem H přílohy II nařízení (ES) č. 1164/94 provést finanční opravy, které považuje za nezbytné, což může znamenat úplné nebo částečné zrušení pomoci přiznané na

projekt, musí uvedený orgán rovněž dodržovat zásadu proporcionality a zohlednit okolnosti konkrétního případu — jako je typ nesrovnalosti a rozsah možného finančního dopadu případných nedostatků řídících a kontrolních systémů — aby nepřijal nepřiměřené opatření. Vzhledem k výše uvedenému je nepochopitelné, že lze uvažovat o úplném zrušení přiznané pomoci, jelikož opravy ve výši 100 % se uplatňují pouze tehdy, pokud nedostatky v řídících a kontrolních systémech nebo zjištěná nesrovnalost jsou tak závažné, že se jedná o naprosté nedodržení pravidel Společenství, což vede k tomu, že veškeré platby jsou neoprávněné. Pokud nejde o takový případ, správní orgány navrhují opravy ve výši pouze 5 % nebo 2 % nebo dokonce žádné snížení.

Podle žalobkyně jsou obtíže s výkladem dotčené normy rozhodující polehčující okolností, kterou musí Evropská komise vždy zohlednit. Dodává, že vzhledem k popsaným okolnostem existují méně restriktivní opatření k dosažení sledovaného cíle, jako je uplatnění nižšího procentního podílu nebo neuplatnění žádné opravy. Proto pokud by se Komise rozhodla uplatnit na přiznané prostředky opravu — s čímž žalobkyně nesouhlasí — neměla by tato oprava v žádném případě překročit 5 %, a měla by být ještě nižší, případně žádná.

6) **Šestý žalobní důvod vycházející z promlčení**

Žalobkyně tvrdí, že v každém případě možnost požadovat vrácení výdajů předcházejících 3. červnu 2003 je již promlčena, jelikož poslední faktura je z 28. února 2003, což je tři měsíce a dva dny před relevantním datem. Dodává, že podle ustanovení nařízení (ES) č. 2988/95 ([4]) ze dne 18. prosince 1995 je promlčecí lhůta u řízení čtyři roky ode dne, kdy došlo k nesrovnalosti.

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 16/2003 ze dne 6. ledna 2003, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1164/94, pokud jde o způsobilost výdajů souvisejících s opatřeními spolufinancovanými Fondem soudržnosti (Úř. věst. L 2, s. 7; Zvl. vyd. 14/01, s. 189).

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 1164/94 ze dne 16. května 1994 o zřízení Fondu soudržnosti (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 9.

([3]) Úř. věst. L 308, 8.12.2000, s. 26.

([4]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340

Žaloba podaná dne 2. srpna 2013 — Companhia Previdente a Socitrel v. Komise

(Věc T-409/13)

(2013/C 367/53)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: COMPANHIA PREVIDENTE — Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabon, Portugalsko) a SOCITREL — Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugalsko) (zástupci: D. Proença de Carvalho, J. Caimoto Duarte, F. Proença de Carvalho a T. Luísa Faria, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a odůvodněnou,

— zrušil rozhodnutí Generálního ředitelství Evropské komise pro hospodářskou soutěž ze dne 24. května 2013 (D/2013/048425), kterým bylo zamítnuto snížení, z důvodu platební neschopnosti, pokuty uložené společnosti SOCITREL v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, a kterým byla společnost COMPANHIA PREVIDENTE společně a nerozdílně uložena povinnost zaplatit uvedenou pokudu,

— uplatnil snížení pokuty uložené žalobkyním s ohledem na jejich platební neschopnost.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti odůvodnění uvedené v článku 296 SFEU ze strany Komise, neboť Komise nezohlednila údaje předložené skupinou COMPANHIAS PREVIDENTE ohledně její platební neschopnosti.

— Žalobkyně jsou toho názoru, že Komise porušila článek 296 SFEU, jelikož řádně neodůvodnila odmítnutí snížit pokutu z důvodu platební neschopnosti, jelikož nebyly zvlášť analyzovány podmínky, které podle rozhodovací praxe Evropské komise (zejména bodu 35 pokynů ke způsobu výpočtu pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ([1]), dále jen „pokyny“) a podle judikatury unijních soudů týkající se platební neschopnosti, musí být splněny, aby bylo možné v tomto rámci snížit pokutu; rovněž řádně neposoudila tvrzení ohledně splnění uvedených podmínek ze strany skupiny COMPANHIA PREVIDENTE uvedená CP během dotčeného řízení před Evropskou komisí.

2) Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného posouzení skutkového stavu, ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení zásady proporcionality, neboť Komise neprovedla snížení pokuty z důvodu platební neschopnosti skupiny COMPANHIA PREVIDENTE.